

saadanne Tilfælde ind med under Loven, er det ganske urimeligt at skyde det Tilfælde ud, hvor gamle Forældre miste deres Søn, som er deres Forsørger. Og jeg skal her henpege paa, at en Lov, vi lige have behandlet og vedtaget her ved 1ste Behandling med stor Majoritet, og som vi have besluttet at føre igennem uden Udvalg, nemlig Ulykkesforsikringsloven, netop udvider Begrebet „Forsørger“ ud over det, som er omtalt her i § 3. Vi ville uden at komme ind paa noget farligt Eksperiment særdeles godt kunne udvide „Forsørger“-Begrebet i § 3 i dette Lovforslag lige saa vidt, som Forsørger-Begrebet er udvidet i Ulykkesforsikringsloven. — Jeg har glædet mig over, at flere af de ærede Talere, som have haft Ordet angaaende dette Lovforslag, have været af omtrent den samme Mening som jeg angaaende disse to Punkter, og jeg haaber, at naar dette Lovforslag, hvad det sandsynligvis gør, kommer i Udvalg, vil det blive ændret i Overensstemmelse med, hvad jeg her har ytret Ønske om. Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen) kan være ganske sikker paa, at Pressen, som han er saa bitter imod, vil kunne gøre et meget dygtigt og virksomhedsfuldt Arbejde for at faa dette Lovforslag forbedret paa de Punkter, jeg her har nævnt. Vi ville sikkert have Pressen og den offentlige Mening med os i vort Arbejde for at faa udvidet Erstatningsansvaret for Banedriften.

Indenrigsministeren (*Bardenfleth*): Maa jeg over for det ærede Medlem, der nu satte sig, gøre den Bemærkning, at jeg paa ingen Maade miskender, at der kan forekomme faktiske Tilfælde, hvor det kan være haardt, at en Fader ikke skulde kunne faa en Erstatning for Tabet af den Søn, der har forsørget ham. Men ligesom jeg er sikker paa, at hvor det gælder Statsbanedriften og vel ogsaa i mange Tilfælde, hvor det gælder de private Selskaber, vil man stille sig i høj Grad liberalt over for en Anmodning om, at der i saa Tilfælde bliver tilstaaet de efterladte Forældre en Understøttelse, saaledes mener jeg paa den anden Side, at det vilde være farligt at fastsætte i en Lov en bestemt Regel om, at der i Forholdet mellem Forældre og Børn tilkommer Forældrene et bestemt Krav paa Understøttelse for Tabet af deres Børn, som have forsørget dem. Naar det ærede Medlem henviser til de Regler, der findes i det Forslag, som i denne Tid er til Behandling her i Tinget, nemlig Lovforslaget om Arbejderes Ulykkes-

forsikring, hvor Begrebet „Forsørger“ i visse Tilfælde kan udvides ud over den Kreds, der er omhandlet i det foreliggende Lovforslags § 3, skal jeg dog gøre opmærksom paa, at denne Udvidelse der er betinget af, at Arbejderforsikringsraadet skønner, at der er Anledning til at tillægge de paagældende forsørgede en Andel af Forsikringssummen. Et tilsvarende Mellemled findes der jo slet ikke her i dette Lovforslag.

Alf. Christensen: Det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen) er jo somme Tider saa elskværdig for. Der er kun et eneste Forbehold, jeg maa tage, og det er, at den Belæring, det ærede Medlem giver os, da ogsaa er rigtig. Det ærede Medlem bebrejdede mig nu, at jeg sagde, at en tilskadekommen vilde kunne træde frem med Kundgørelsen af 10de Marts 1845 i Haanden og faa sin Skadeserstatning, ja, endogsaa faa den for hændelig Skade, og sagde, at jeg tog fejl, thi denne Kundgørelse, og hvad dermed stod i Forbindelse, var gaaet ud af Verden sammen med det Selskab, hvortil den var knyttet; Kundgørelsen var jo given for det sjællandske Jærnbaneselskab, der var et Aktieselskab, og naar Aktieselskabet døde, døde Kundgørelsen og alt, hvad dermed stod i Forbindelse, med det samme. Saaledes vilde det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds belære os. Jeg tror dog ikke derpaa, eller rettere, jeg er ganske vis i min Sag. Naar jeg køber en Ejendom, saa køber jeg den med de Rettigheder og Forpligtelser, der ere knyttede til den, og jeg er ganske bestemt overbevist om, at den Dag, Statsbanerne overtog de sjællandske Jærnbaner, stod der i Købekontrakten eller i Overdragelsesdokumentet, at Staten overtog Jærnbannerne med de Rettigheder og Forpligtelser, hvormed Aktieselskabet har udøvet Driften. Indtil dette modbevises, tror jeg fast og sikkert derpaa, og jeg vil altid være villig til som tilskadekommen at træde frem med Kundgørelsen i min Haand i Tro paa min Sags Retfærdighed og dens gode Udfald.

N. J. Larsen: Af den Omstændighed, at Staten har overtaget den sjællandske Jærnbane med de Rettigheder og Forpligtelser, hvormed Driften blev udøvet af Selskabet, følger ikke, at de Erstatningsregler, at det Ansvar, der var foreskrevet for Selskabet, ogsaa gælde for Statens